

stor Betydning for det kirkelige Livs Trivsel og Udvikling her i Landet. Den ærede sidste Taler har nu gjort Rede for Forslagets Fremkomst, som for øvrigt ogsaa er udførligt omtalt i de Bemærkninger, der ledsage Forslaget. Anledningen til Lovforslagets Fremkomst er navnlig de Forhold, der herske et bestemt Sted her i Landet, nemlig i Støvring ved Aalborg. Den Lov, vi vedtog for et Par Aar siden, lagde Hindringer i Vejen for, at den Valgmenighed, der var dannet der, kunde blive anerkendt som Filial til Valgmenigheden i Vraa, der ligger i Aalborg Stift. Ganske vist var den omtalte Lov af 15. Maj 1903 ikke traadt i Kraft, den Gang de i Støvring havde bygget deres Valgmenighedskirke, og der vilde saaledes ikke absolut have ligget nogen Hindring i den vedtagne Lov, for at Valgmenigheden kunde være bleven anerkendt. Men som det er oplyst i Lovforslaget, fandtes der ikke noget Præcedens for Afgørelsen af et saadant Spørgsmaal, idet der ikke tidligere har været anerkendt nogen Filial til en Valgmenighed, der ligger i et andet Stift, og for saa vidt kan man jo sige, at de vedkommende Biskopper, som modsatte sig, at Støvring Valgmenighed blev anerkendt som Filial, vare i deres formelle Ret. Men det glæder mig af de Forhandlinger, som ere førte i det kirkelige Udvalg, at se, at man fra Ministeriets Side ikke absolut vilde have modsat sig, at den vedkommende Valgmenighed var bleven anerkendt som Filial, men at man fra Ministeriets Side har ment at maatte tage Hensyn til de vedkommende Biskoppers Stilling til Sagen. Sagen er jo bleven udførlig omtalt i det kirkelige Udvalg, og der er kommet ret interessante Udtalelser frem, ikke mindst fra det paagældende Stifts Biskop, Bisen i Viborg. Han oplyste efter det stenografiske Referat af Forhandlingerne i det kirkelige Udvalg, at han slet ikke havde været vidende om, at der havde været et betydeligt Røre ude omkring i Landet i Anledning af den paagældende Sag. Og adskillige af os, der have Interesse for det kirkelige Liv her i Landet, have virkelig mange Gange været stillet overfor det Spørgsmaal — det har jeg i hvert Fald for mit Vedkom-

mende — hvordan det kan være, at man her inde i Rigsdagen vedtager en Lov, der lægger Hindring i Vejen for, at en Menighed, som danner sig frit, selv bekoster Opførelse af Kirkebygningen og selv lønner sin Præst kan føre sit kirkelige Liv, som den vil. Det forekommer mig, at den Forhandling, der har været ført i det kirkelige Udvalg, er af særlig Interesse. Thi netop dette, at vedkommende Biskop oplyste, at han ikke paa nogen Maade har været vidende om det Røre, som har været ude i Landet i Anledning af denne Sag, viser, at der gennem det kirkelige Udvalg er skabt Betingelser for, at den øverste Kirkestyrelse og Lægfolk i Menighederne kunde komme hinanden i Tale. Jeg tror, at dette har en ikke saa ringe Betydning for Folkekirken fremtidige Stilling, thi de, der ønske at bevare en Folkekirke, maa jo være klare over dette — for hvilket jo den højtærede Kultusminister saa ivrigt har gjort sig til Tolk —, at Folkekirken bør udvikles i frisisindet Retning, saa at dens Medlemmer kunne faa Folkekirken kær. Det har sin store Betydning, at det, som rører sig i Menigheden, kommer frem, thi da vil man ikke fra nogen Side kunne modsætte sig, at det, som Livet virkelig kræver, bliver fremmet. I det kirkelige Udvalg har man jo ogsaa enstemmig tiltraadt Henstillingen til den højtærede Kultusminister om at foreslaa en Ændring til den bestaaende Valgmenighedslov, hvorefter den Hindring, der nu stiller sig i Vejen for Valgmenigheden i Støvring og vil kunne stille sig i Vejen i lignende Tilfælde i Fremtiden, fjernes.

Jeg hilser det foreliggende Forslag med stor Glæde, idet jeg takker den højtærede Minister, fordi han saa hurtigt er fremkommen med det, og jeg skal ligesom den sidste ærede Taler udtale Haabet om, at det maa nyde hurtig Fremme her i Folketinget, hvad jeg for øvrigt ikke tvivler om.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.